

satte forslag til lov om faste samlivsforhold og deres opløsning har været inddraget, såvel som under det samråd, der har været med justitsministeren, har der været enighed om, at der bør foretages en dyberegående undersøgelse af hele ægteskabslovgivningen for at overveje, i hvilket omfang der er behov for at tilpasse denne lovgivning til de ændrede samfundsforhold, ændringen af kvindens stilling i samfundet og de heraf følgende ændringer af ægteskabsinstitutionen.

Med henblik herpå har ministeren oplyst, at han vil nedsætte en kommission eller et udvalg til at arbejde videre med revisionen af ægteskabsloven såvel af reglerne om ægteskabs indgåelse og opløsning som bestemmelserne om ægteskabets retsvirkninger. Ministeren har fremhævet værdien af at sikre, at man så vidt muligt opretholder den ensartethed, der hidtil har været mellem de nordiske landes ægteskabslovgivninger, og har henvist til, at man i Sverige anser det for nødvendigt inden længe — formentlig allerede i år — at nedsætte et udvalg med henblik på en dyberegående undersøgelse. Det er hensigten, at den kommission, der nedsættes, får til opgave at samarbejde såvel med det svenske udvalg som med de tilsvarende udvalg, der måtte blive nedsat i de øvrige nordiske lande.

Der har i udvalget været enighed om, at den ønskede dyberegående undersøgelse bedst kan ske på den måde, ministeren har skitseret. Som følge heraf har udvalget undladt at foreslå mere vidtgående ændringer i lovforslaget og har begrænset sig til dem, der er enighed om.

Under udvalgets drøftelser har der, til dels på grundlag af henvendelser udefra, været anført ønsker om vidtgående reformer på en lang række områder, og der har været enighed om, at disse problemer burde indgå i den kommende kommissions undersøgelser. Udvalget finder grund til at nævne enkelte af de problemer, som har været rejst, og som drejer sig om ægteskabets indgåelse og opløsning. Udvalget har kun i forbigående beskæftiget sig med problemerne i forbindelse med loven om ægteskabets retsvirkninger, men er enig om, at det ved en ny lovgivning bør tilstræbes at samarbejde disse love til én lov. I det følgende nævnes dog enkelte problemer vedrørende loven om

ægteskabets retsvirkninger, som har været nævnt under udvalgsbehandlingen, og som formentlig også bør indgå under kommissionsarbejdet.

Nogle af udvalgets medlemmer har gjort gældende, at ægteskabet altid bør stiftes ved en borgerlig registrering, således at det er denne og ikke en eventuel efterfølgende kirkelig velsignelse, der får retlig betydning.

Udvalget har drøftet, om forslaget separations- og skilsmissebetingelser er hensigtsmæssige og tidssvarende. Nogle er af den opfattelse, at separation bør være en ubetinget ret, samtidig med at adgangen til direkte skilsmisse stærkt begrænses, f. eks. til de direkte nødvendige tilfælde, bigami og borteblivelse. Andre mener, at der fortsat skal være adgang til direkte skilsmisse, når den anden part har krænket visse pligter, medens atter andre mener, at adgangen alene bør knyttes til, om ægteskabet er ødelagt på grund af dyb og varig uoverensstemmelse. I denne forbindelse har det været fremhævet, at skyldkriteriet overalt bør udgå af ægteskabslovgivningen. Det har været drøftet, om utroskab fortsat bør give adgang til skilsmisse, ligesom enkelte medlemmer af udvalget på baggrund af, at oplysning om kønssygdom er udgået som ægteskabsbetingelse, har kritiseret forslaget § 42 om adgang til skilsmisse for en ægtefælle, når den anden med kundskab eller formodning om at lide af kønssygdom, som endnu frembyder smittefare, ved samleje har udsat ægtefællen for smitte. Det har endvidere været overvejet, om der burde indføres adgang til skilsmisse, når parterne er enige derom og der ikke er mindreårige børn.

I udvalget er der peget på, at man i forbindelse med overvejelser om separations- og skilsmissebestemmelserne bør være opmærksom på det samlede antal skilsmisser sammenlignet med antallet af ægteskaber, der opløses ved den ene ægtefælles død, og på sammenhængen mellem ægteskabsalderen og skilsmissemfrekvensen. Yderligere undersøgelser af spørgsmålet om, i hvilket omfang separationer bliver efterfulgt af en skilsmisse, ville også være af betydning. Det foreliggende statistiske materiale vedrører til dels kun københavnske forhold, der ikke kan betegnes som repræsentative. Det vil derfor være af værdi at få materialet ajourført og udvidet.